

O zi si o noapte de primavara la vacaresti

Iancu Văcărescu

Se intinde o cimpie
De subt poale de
Carpati,
Cimp deschis de vitejie
La romanii laudati ;
Surpaturi sint de o parte,
D-un oras ce a domnit * ;
O girlita-ncoaci desparte
Un cring foartc-nveselit.
Acolo am eu cascioara,
Pe un virf de delisor ;
Curge-n valc-i o apsoara
Murmurind incetisor.
Inpotriva smaltuite
Dealuri altele se vad,
S-in vilcelile-nflorite
Miei pasc, alerg, se joc, sad.
Lasind ale lumei mare
Cinsti, nadejdi si fumuri seci,
Amagiri cu-ncredintare,
Vrajmasi calzi, prieteni reci ;
Acolo cu sanatatea,
Cu odihna insotit,
Toat-a vietii bunatatea
Dobindeam eu immultit.
Cind la vie, la gradina,
Cind la cimp, de multe ori,
Cu o munca prea putina
Pilda dam la muncitori.
Cind cu mreji amagitoare
Vii prindeam pasari din zbor ;
Cind prin tevi fulgeratoare,
Cu plumb le-azvirleam omor.

Cind cu ciinii, prin padure,
Vulpe, iepure fricos,
Lupul naravit sa fure
il raneam mai cu prisos.
Trageam multi din lacuinta
Ce-au adinc l-al apei fund i ;
Citi, dind la-nsalari credinta,
Unditi lesne ii patrund.
Munca, lupta, calarie,

Jocuri, umblete pe jos,
Ma-ntareau cu veselie
Si-mi dau-nvederat folos.
Curatia si masura
Masa mea impodobeau,
Multumea stomah, ochi, gura ;
Dar ma satura d-abia.
Muzele, ce-mi sint dragi foarte,
Aveau ceasul hotarit,
Cind cu cei carii n-au moarte
M-intilneau numaidecit.
Cu nespusa lor dulceata
Mintile mi le-mmulteau ;
Mina, duh, ochi, limba, viata,
Toate mi le-nsufleteau.
Atunci cu incredintare
Desluseam un veac mai bun ;
Cu a carui asteptare
Raul oamenii supun.
D-amarunt privind natura,
Planeti, rasarit, apus,
Stam gindind :
Asa faptura
Cine-ar fi-nvirtind de sus ?!

Cita slava se cuvine
La unul ca el, i-o dam !
S-insumi multumit cu mine
Ma duceam si ma culcam.
Dormind astfel intr-o noapte
Somnu-ntii, ca vre un ceas,
Ma destept, inteleg soapte,
Simt ca de copil e glas.
Strigind intreb : — Cine este ?
Cine-aicea s-a bagat ?
Cine-aici fara de veste
A-ndraznit de a intrat ?
Ma uit !Ce sa vaz ?
Minune !
Preaciudat un copilas,
Fricos cere iertaciune,
Se roaga sa-i dau lacas.
Vaz in spate-i arepi smulte,
Port frumos, dar sfisiat;
Gata el sa-mi spuie multe,
Eu, de somn ingreuiat,
— Las' — ii zic — om vorbi rniine,
Acum culca-te, de vrei,

De ti-e foame, iata piine ;
Apa, vin, de-i vrea sa bei.
— Dragul meu ! d-acestea toate — Zice el — iti multumesc ;
Ti-e somn, vaz ; dar, de se poate,
Oaresce am sa-ti vorbesc.
— Cit de mic sint, vezi prea bine,
Nici beau, nici maninc, nici dorm,
Si acei ce sint cu mine
Prea putine ori adorm.
Somnul, celor care place,
E vrajmas omoritor,
El ii face-n veci de zace
S-a mai multa viata mor .

Eu pe tine cu placere
Poci sa te tiu tot destept ;
S-orice-i vrea-ti dau far-a cere,
Sa te rogi, mult, nu astept.

Vorbind nu stiu ce vraji face,
Somnul vaz ca mi-a pierit ;
De unde dormeam in pace. imbracat m-am pomenit.

Tot spre el, nevrind, ma poarta
Un puternic nu stiu ce !
Ce-al ticnitei mele soarta
Fir, cind el veni, taie.

Frumos cauta, imi zimbeste,
Mi-e drag, il iubesc mai mult.
C-o blindete el vorbeste,
D-as vrea tot ca sa-l ascult.

Zice : — Aici nu este locu
Unde poci eu ca sa-ti spui
Cine sint, la ce norocu
Ma facu sa ma supui.
Binisor ma ia de mina,
S-intr-o clipa m-aflu eu
In cringsor, unde-o fintina
Curgind face helesteu.

Pe acelui unda lina
A noptii faclie stind
indoita da lumina
Din oglinda-i s-intorcind.
Pe cer, mii de mii de stele
Semanate straluceau ;

La cimp focuri de surcele
De departe vapaiau.

Briliant varsa cu fala
Al fintinei viu susur ;
O tacerej o luceala
Preste tot domnea-mprejur.
Firei, glasul cintaretii,
Blindei, dulci privighetori,
Spunea-n toarcerea verdetii
S-a luminei dupa nori.
Apoi doru-i venea-n minte.
Ea de jale se spargea,
Nevorbind spunea cuvinte
Ce simtirea atingea.
Infoca, spuindu-si tingu,
Sub ea un copaci stufos,
Ce de-nalt stapinea cringu,
Ne-a dat razem sezind jos.
Ast loc, el, si vreme-alege,
Astfel incepind vorbi :
— Ca e cea mai veche lege
Pe pamint ca-n cer, vei sti,
Cu placeri, sau cu durere,
Cite traiesc, vor, nu vor,
Curind ori cu-ntirziere
Stapinite-a fi d-Amor.
Amor care dumnezeii
il slavesc de
Dumnezeu,
Ce-nblinzeste tigrii, leii.
S-inalta pe om sint eu.
Cite-a facut biruinte,
Cite jocuri, cui, mi-a spus ;
Cum ia
Joi-nchipuinte ;
Ercule cum umple fus .
— Slava — zice — indestula
Nici o slava nu-mi era,
Al meu brat viteaz, de hula,
Pretutindeni m-apara.

Iar acuma far-a prinde
Eu de veste nicidecum,
Fara arcu a-mi intinde,
Fugar m-am trezit pe drum.
Mare foarte a fost jocu
Si de tot neasteptat ;

intr-ascuns viclean norocu
A mea stingerc-a lucrat.
A puterei savirsire,
Frumusetele deplin,
Daruri mari au strins ostire,
Si-oricite spui, zic putin.
La un loc toti nurii creste,
Saisprezece anisori,
S-in fetita-nchipuieste
Fulger de biruitori!
Tocmai prin aceasta tara
Cc-o stiam de tot a mea,
D-astfel d-intimplare-amara
Eu nu ma puteam temea.
Neferit, fara gatire.
La arme nici mai gindind,
Plin de risuri, de iubire,
La supusii mei venind,
Zaresc, vaz asa copila,
Abia seama i-am luat,
Cind ma aflu fara mila
Totodata dezarmat.
Norocu gindea sa poata
Ca, prin ea mestesugind,
Sa ma-njuge-n veci sub roata ;
De-abia am scapat fugind-
Prin paduri coprins de frica,
Alerg, stau, ma uit, ascult ;
Ma tem cind o frunza pica ;
Desii maracini m-au zmult.
Cind mi se parea d-aproape
Ca vrajmasul m-a sosit,

Nezburind, adesea-n groape
Sarind, eu cadeam zdrobit,
A ta buna priimire
C-am scapat m-a-ncredintat,
Si d-a lui nelegiuire
C-altu nu e vinovat.
As zbura d-as avea stare,
La maica, la dumnezei ;
De rusine mi se pare
Ca n-o sa-i mai vaz pe ei !
Rasplatirea imi aprinde
Jeratic nestins in piept,
Si mirare ma coprinde,
Eu atit, cum mai astept !
Biruirca mea in graba

A putut a ma slabi :
Dar din stare cit mai slaba
Mai curind poci m-intari.
Acum voi sa se arate
D-am putere eu sau nu,
Ori sint legile schimbate
Dupa cum norocul vru.
Miscare putina face
Sta, s-al vaz iar se miscind Filomcl-atunci, cind tace,
Cind iar s-aude cintind.
Ea ii simte-ntii puterea,
Si cu glas petrecator
Tuturor apropierea
Spune-a dulcelui amor.
Cu ea mii de pasarele
Se unesc concertuind ;
Si deodata luna, stele
De tot fata-mi pierd albind.
Salta-n sus, pe linga focuri
Calator si ciobanas ;

Prerasuiia-n multe locuri
Dulce glas de fluicras.
Toate se destept, simt, cere
Magnetul insufletit ;
Ce va prin inparechere
Sufletul a fi-ndoit.
Se destept cele-nsotite
Spre-a-nalta slava l-Amor ;
Nensotitc, despartite ,
Spre-a jali cel mai trist dor.
Aurora se coboara
Din bratele lui
Titon
Vesela si rumeoara,
Fara teama de vrun zvon.
P-a ei cale semanata
De trandafiri vii la feti
Vine, porti deschidc-ndata
Zimbitoareii dimineti.
Focurile-si raspindeste
Noaptea lor se supuind ,
Norii toti ii aureste
Viata firei innoind.
Basicutic de roua,
Ce pe iarba stralucesc,
Cimpului dau smalturi noua,
Florile-l inveselesc.

De miroase immultite
Balsam viu, din ele dind,
Zefir dulci suflari trimite
Ici si colo se jucind .
Aratorul ce sileste
Boii sai cei grei la pas
Cintind spune ce doreste —
Tare rasun-al lui glas.
Placute zbieraturi de turme
Aerul il umple tot ;

Tauri grei p-ale lor urme
Apasate mugiri scot.
Calusaua d-alta parte,
Lor raspunde nichezind ;
Ecco prelungind inparte
Al ei glas tot s-inaltind .
Ochiului s-arat gramada
Turnuri, case, vii, gradini,
Munti verzi, munti de o zapada
Lucitoare fiind plini.
Ducind apa cint fetite.
Mai incolo, linga oi,
Spun ca ele ciobanite,
Ca sint bine citi sint doi.
Ecco prea cu ingrijire
Al lor cintec rascintind,
Drag il duce la simtire
Si dezmiarda orice gind.
Rindurele zbor s-intreze,
C-o aripa razuiesc
Unda cc-si torn pe trup rece,
Racorite s-intaresc.
Face fluturi mii sa zboare,
Cum va zefiras usor ;
Albini fac din floare-n floare
Furtisag nestricator.
Se inalta cu mindrie
Soarele pre rasarit,
Toate lui cu bucurie
Pe loc inchinari trimit.
Prin armonie nespusa
De acord unsunator ;
Firea c-n miscare pusa ;
Orice ton rasun-amor !!

inlatita mi-e simtirea :
Acum simt deosebit —

Simtind vaz deosebirea
De simtit si de simtit.
Singele mi se-innoieste,
Mintile mi se dezleg,
Orice glas mie-mi vorbeste,
Orice ton eu inteleg.
Vinele repede-mi bate,
Firei voi sa dau raspuns
La simtirile-naltate
Al meu glas e neajuns .
Dar mi-e inima deschisa
S-inlauntru ei vazut,
Spune cu o muta zisa
Ca ce simt mi-e prea placut!
Insuficient.

Ajung ca in aromire
De placere imbatat,
Cind d-Amor cu o zimbire
Ca din vis sint desteptat.
— Tinere iubite !-mi zice
Destul, te cunosc acum :
De tine acum ferice,
Acum calci pe al meu drum !
Calca cu statornicie,
Rabda tot neostenit,
S-oriec intimplarc vie
Nu fi deznadejduit !
Ce-ai mai scump, mai sfint, mai mare
Lcgaminte omenesti :
Gind, pareri, incredintare,
Toate sa mi le jertfesti !